

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 11.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563626065728/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

kurven sprang op, selv den Syge kom paa Benene. »Sid stille!« raabte den Gamle med stærk, bydende Stemme, »øjs af Baaden!«

De adløde, og nu gik det med halvbedede Seil længer ud fra Land.

»Og Du, som skulde være den Lystige!« sagde Grev *Frederik*, og saae paa den Syge, som igjen havde lagt sig, »Du er rigtignok morsom paa en ny, men høist kjedelig Maneer! Vi kunne godt føre Dig i Land, Du vort Contrabande for Øen *Fyen*; Ingen vil kjende Dig.«

Det begyndte at regne, Solen var ved at gaae ned. Den idelige Krydsen havde endnu kun bragt dem en fjerdedeels Miil ned paa den vestlige Side af *Langeland*. Det Gods, som tilhørte Grev *Frederiks* Fader, og hvorhen de vilde, laa paa den fynske Kyst mellem *Svendborg* og *Faaborg*, og de havde altsaa endnu en betydelig Strækning at lægge tilbage; Strøm og Vind vare dem imod, drivvaade sad de der, og allerede een Nat havde de tilbragt fra *Kjøbenhavn* ude under aaben Himmel.

»Vi naae ikke *Svendborg* ved dette Daglys,« sagde *Ole*, »vi maae søge ind under *Fyen*!«

»Hør,« sagde *Frederik*, »det er ikke meget mere end en god halv Miil op i Landet, at den gamle Gaard ligger, hvilken min Fader har kjøbt og vil lade bygge op til mig; skulle vi søge derop? Den er en reën Røverkule at see til, men ganske romantisk, og hvad der er endnu bedre, der have vi Tag over Hovedet og Folk til vor Opvarning; der ligger en Avlskarl og en Meierske med Suite. Vi ville hverken lide Sult eller Tørst. Styr kun efter *Svindinge* Kirketaarn, det der! det stikker op i Luften som en Flaske! ... Her paa Kysten, veed jeg, er en lille Aa, som falder ud mellem Buskene; ved Høivande, som nu, kan man sætte lige op i den, og Baaden ligger som bag Fatters Bagerovn.«

»Du har rigtignok faaet os godt ud at seile!« sagde han ved Madkurven; »havde jeg ikke havt den velsignede Appetit, saa havde jeg for længe siden ligget som *Herman* der.« Og han pegede paa den Søsye.

Det blev mere og mere mørkt; Baaden gik som en Gyng, og i hvor skarpt gamle *Ole* saae, og i hvor godt han styrede, de fik dog et Par stærke Søer; Regnen, der faldt, havde derimod ikke stort at sige for de Drivvaade.